

MŮJ MILÝ DENÍČKU™

*Pomoc... tohle je fakt
Zapadákov!*

Jim Benton

FRAGMENT

MŮJ MILÝ DENÍČKU

Pomoc... tohle je fakt Zapadákov!

také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz

Jim Benton

Můj milý deníčku – Pomoc... tohle je fakt Zapadákov! – e-kniha
Copyright © Fragment, 2013

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Pomoc...
tohle je fakt Zapadákov!

Příběhy z Mackerelské základní školy
od Jima Bentina

MŮJ MILÝ DENÍČKU™

*Pomoc... tohle je fakt
Zapadákov!*

Jamie Kellyová

Pro mladé umělce a spisovatele

Zvláště děkuji Marii Barboové, Shannon Penneyové,
Steveu Scottovi, Kaře Edwardsové a Craigu Wolkerovi.
A děkuji za veškerou podporu a pomoc pracovníkům
Scholastic Book Club a Scholastic Book Fairs.

DÁL
NEČTI

PŘÍSNĚ
SOUKROMÉ

TENHLE DENÍK JE MAJETKEM

Jamie Kellyové

Škola: Mackerelská základní škola

Šatní skříňka: 101

Nejlepší kamarádka: Isabella

Oblíbené místo: Kdekoli jinde

Oblíbené jídlo: Cizokrajné

HELE,

nevím, jak to chodí u VÁS,

ale TADY lidi nestrkají svůj

OBROVSKÝ TLUSTÝ

FRŇÁK do cizích

VĚCÍ.

Drahý čtenáři mého milého deníčku,

víš určitě, že smíš číst deník někoho jiného?
Možná jsem ti to dovolila, a pak je to
v pořádku. Ale jestli jsi Angelina nebo někdo
jiný, kdo všechno získá snadným způsobem,
NEDALA jsem ti svolení, **TAKŽE PŘESTAŇ ČÍST!**

Jestli jsi můj táta nebo moje máma,
pak ano, vím, že nemám o lidech říkat,
že jsou hloupé bloncky, šířit fámy nebo si
po telefonu dělat z lidí blázny, ale tohle je
deník, a tak jsem vlastně nic z toho „nedělala“.
Já jsem o tom **napsala**. A jestli mě za to
potrestáte, pak budu vědět, že jste četli můj
deník, k čemuž vám **nedávám** svolení.

Ted', z moci mi svěřené, přísahám, že
všechno v tomhle deníku je pravda nebo
přinejmenším natolik pravda, jak by podle
mě měla být – i když ted', jak o tom
přemýšlím, vestu ve skutečnosti nenosím...

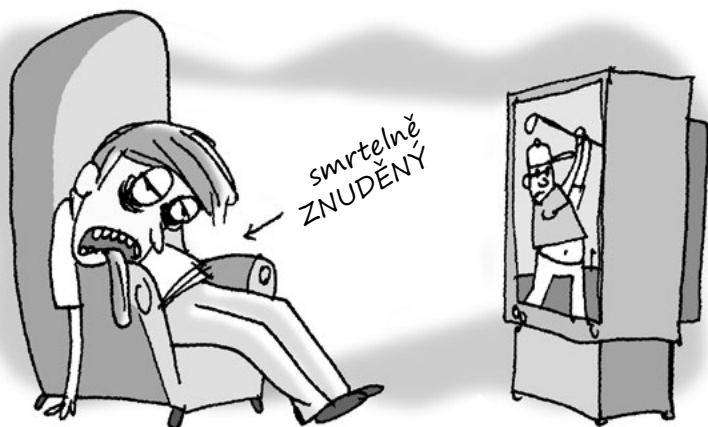
Níže podepsaná

Jamie Kellyová

P. S. Měl bys vědět, že jsem slyšela o jedné holce z jiné školy, která četla cizí deník bez dovolení. Cítila se kvůli tomu tak provinile, že se už nikdy v životě neusmála. Dokonce ani na koaly nebo když se té blondáte holce, kterou znala, udělal přímo uprostřed čela bedár velký jako ananas.

P. S. S. Jo! A slyšela jsem ještě o jednom klukovi, který se potom, co si přečetl cizí deník, cítil tak provinile, že ztratil radost ze života a až do smrti sledoval jen golf v televizi.

Neděle 01

Milý deníčku,

snažím se získat přízvuk.

Včera u nás Isabella spala a dívaly jsme se na film, kde hrála jedna holka z Anglie a všechno, co řekla, znělo chytře a roztomile.

Mohla říct: „Ach, promiňte, ale moje štěňátko právě udělalo bobek na váš vzácný starožitný ubrus. Hluboce se omlouvám.“

A pravděpodobně bys to přešel s úsměvem. Jen bys utrousil: „Ale to nevadí. To je moje chyba, že jsem si dal na stůl vzácný starožitný ubrus, když hrozí, že se na něj vykadí váš pejsek.“

Isabella tvrdí, že lidé v jiných zemích mluví tak divně, protože se rodí se zvláštním postižením úst, a že bychom měly být rády, že mluvíme normálně.

Podle mě nemá pravdu. (Už se to **párkrát** stalo.) Stejně se snažím získat přízvuk. Myslíš, že lidi, kteří mluví s přízvukem, s přízvukem taky píšou?

Isabella tvrdí, že slyšela Angelinu mluvit španělsky nebo francouzsky nebo tak nějak. Podle mě se to určitě naučila nějakým nespravedlivě snadným způsobem, třeba tak, že se narodila s tím postižením, které Isabella správně rozpoznala, a ne pilným studiem, jemuž se věnuju já na *Univerzitě sledování televize*.

Pondělí 02

Milý deníčku,

jasně, chápu to. Všichni odjakživa nejvíc milují Angelinu. Je to proto, že je vysoká, štíhlá a blondatá? Takže je **KOŠŤĚ**? Ještě jsem neviděla nikoho, kdo by se muchloval s koštětem.

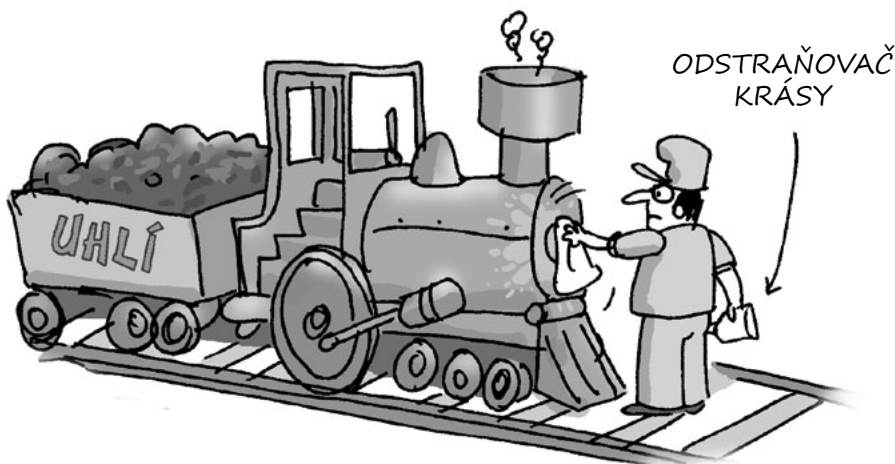
I když na prvním stupni jsem jednou viděla školníka dělat něco, kvůli čemu mám z košťat pořád nepříjemný pocit. Stručně řečeno: školníci jsou taky lidi a na Den svatého Valentýna se můžou cítit strašně osaměle.

Dneska nám oznámili, že během tohoto měsíce dostaneme hlasovací lístky, abychom mohli volit lidi v kategoriích jako **NEJLEGRAČNĚJŠÍ**, **NEJTALENTOVANĚJŠÍ** nebo **NEJLEPŠÍ KAMARÁDI**.

Samozřejmě, jedna z kategorií je **NEJHEZČÍ** a já jsem při obědě zaslechla, jak nějakí lidi říkali: „Proč na hlasovací lístek pro kategorii **NEJHEZČÍ** rovnou nenatisknou jméno Angelina? Stejně všichni vědí, že vyhraje. **Vždycky** vyhraje.“

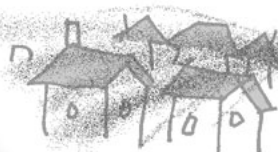
To je **naprostý** nesmysl, protože kdyby Angelině tragicky narazil vlak do obličeje, měli bychom v rukou hromadu zbytečných hlasovacích lístků. A teď nemyslím jen na sebe – majitel vlaku by měl hromadu rozmašírované krásy, kterou by musel setřít z čela lokomotivy.

Isabella vždycky vyhraje kategorii **NEJCHYTŘEJŠÍ**, ale fakt na tom usilovně pracuje. A já vždycky vyhraju kategorii **NEJTALENTOVANĚJŠÍ**, a taky na tom usilovně pracuju – často se dlouhé hodiny vystavuju flitrovému spadu. Ale Angelina na tom nepracuje. Vyhraje kategorii **NEJHEZČÍ**, aniž by pro to hnula prstem. Prostě mi připadá nespravedlivé, že je pro ni automaticky všechno tak snadné.

Vážně, není načase, abychom se té **KRÁSCE BEZ NÁMAHY** postavili?

POŠTRÍKAT CELOU POPULACI
HNĚDÝM PŘELIVEM NA VLASY.

ZATKNOUT LIDI
SE ŠÍLENĚ
DLOUHÝMI
ŘASAMI.

VŠEM
JE
TŘEBA
POTETOVAT
KRÁSNÉ
NOHY,
ABY
VYPADALY
JAKO
CHLUPATÉ.

